

Steincke: Mit Parti kan efter Omstændighederne tiltræde dette Forslag saavel som den Begrundelse for samme, der nu er givet gennem den højtærede Justitsministers Udtalelser. Den Forbrydelse, der her er Tale om, kan være af en saa statsfarlig Karakter, at man snarere maa finde den foreslaaede Straf, der selv for de groveste Tilfælde kun kan gaa op til 1 Aars Fængsel, for mild end for streng, ikke mindst sammenlignet med de Strafferammer, man i lignende Tilfælde efterhaanden opererer med andetsteds, men man har jo herhjemme ikke været tilbøjelig til at straffe den Art Forbrydelser, begaaet i eller af Pressen, hvor grove de end har været, efter min Mening ud fra en selv i et demokratisk Samfund noget misforstaaet Opfattelse af Ytringsfrihedens Begreb. Ud fra denne historisk givne Linie her i Landet maa det vel ogsaa forklares, at Justitsministeren efter § 2, 2det Stykke, kan undlade Paatale i de Tilfælde, hvor Overtrædelsen har været forelagt det særlige Nævn, som efter Lovforslagets Bemærkninger er nedsat efter Aftale mellem Regeringen og Pressens Hovedorganisationer, saaledes at Justitsministeren forbeholder sig efter Forhandling med Udenrigsministeriet og Nævnet at rejse Tiltale, hvor der foreligger Overtrædelse af særlig grov Karakter.

Jeg lagde med Tilfredshed Mærke til, at den højtærede Justitsminister i sine Udtalelser nu modificerede denne Udtalelse fra Bemærkningerne og nøjedes med at sige: grovere Karakter. Alligevel er det dog rent principielt en noget betænkelig Ordning, der her foreslaas, idet Paatalen af efter Omstændighederne statsfarlige Forbrydelser paa et vist Omraade altsaa unddrages den ordinære Anklagemyndighed og Domstolene for indtil en vis Grad at afgøres af et Nævn, et Nævn, som i øvrigt kun kan paalægge Bøde; men naar der er Enighed om at prøve denne Ordning, som for saa vidt allerede har virket en Tid i Praksis, og den højtærede Justitsminister efter Omstændighederne mener at kunne nøjes med denne særlige Fremgangsmaade i disse specielle Sager, vil det ogsaa efter min Mening være naturligt at se Tiden an, og efter Tilføjelsen i Folketinget skal Loven jo kun gælde indtil Udgangen af næste Aar. Særlig mener jeg, at det vil være forsvareligt, hvis § 2, 2det Stykke, trods den nævnte Udtalelse i Bemærkningerne maa forstås saaledes, at Justitsministeren vil paase, at der eventuelt rejses Tiltale efter de foregaaende Forhandlinger, ogsaa hvor der bliver Tale om Hæftestraf, idet Nævnet

jo kun kan ikende Bøde. Det maa fuldt ud billiges, at Paatalen endeligt er henlagt til Justitsministeren selv og ikke, som efter den nye Presselovs § 17, i øvrigt til Rigsadvokaten, idet disse Sager efter deres særlige Karakter netop bør afgøres af den øverste politisk ansvarlige Myndighed.

Idet jeg altsaa gaar ud fra, at Justitsministeren omhyggeligt vil vaage over, at denne Særordning ikke paa noget Punkt skal komme til at skabe en forskellig strafferetlig Behandling af Borgerne, efter som disse maatte falde inden for Nævnets Behandling eller ej, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse.

Rytter: Det foreliggende Lovforslag er jo af en ekstraordinær Karakter, idet det er de særlige Forhold, der har nødvendiggjort det. De foreslaaede Bestemmelser er midlertidige, hvilket fremgaar baade af Titelen og af, at Loven er begrænset til kun at gælde til Udgangen af 1941, samt af, at den kan ophæves ved kongelig Anordning. Der er altsaa indsat alle de Kauteler i saa Henseende, som kan iværksættes.

Fra mit Partis Side kan man anbefale Forslaget som nødvendigt. Det forekommer mig at være et Held, at man har Organisationerne bag sig, idet Gennemførelsen af et saadant Princip i høj Grad forudsætter Frivillighed. Derfor er jeg ikke saa bange for Bemærkningen om, at offentlig Paatale kun finder Sted, hvor der foreligger Overtrædelser af særlig grov Karakter, thi jeg opfatter det saaledes, at i de Tilfælde, hvor Nævnet kan afgøre Sagen, faar vedkommende en Bøde, men naar det er særlig grove Overtrædelser, kan man ikke nøjes med Bøde, og saa griber Ministeren ind. Jeg synes i og for sig, at Ordningen er god, den hviler paa Frivillighedens Grundlag, og de Folk, der ikke har villet gaa med hertil, bliver man nødt til at tage sig af fra Lovgivningsmagts Side. Mit Parti kan derfor tilsige Medvirken til Forslagets Gennemførelse.

Stein: Det kan ikke nægtes, at det Forslag, der her foreligger, er af ekstraordinær Karakter. Det er i sig selv ejendommeligt, at man her vil gennemføre et Forslag, der i Virkeligheden er et Supplement til den frivillige Ordning, der er truffet fra Pressens Side gennem Aftaler med Udenrigsministeriet og Statsministeriet. Jeg kan meget vel forstaa de Betæneligheder, som det ærede Medlem Hr. Steincke fremsatte, men jeg vil gerne understrege, at vi